

COMISIA ADMINISTRATIVĂ PENTRU COORDONAREA SISTEMELOR DE SECURITATE SOCIALĂ**DECIZIA NR. H6****din 16 decembrie 2010****cu privire la aplicarea anumitor principii privind totalizarea perioadelor în temeiul articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială****(Text cu relevanță pentru SEE și pentru Acordul CE/Elveția)**

(2011/C 45/04)

COMISIA ADMINISTRATIVĂ PENTRU COORDONAREA SISTEMELOR DE SECURITATE SOCIALĂ,

având în vedere articolul 72 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială ⁽¹⁾, conform căruia Comisia administrativă este responsabilă pentru toate chestiunile administrative sau de interpretare care decurg din dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și ale Regulamentului (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială ⁽²⁾,

acționând în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 71 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 883/2004,

întrucât:

(1) Articolul 1 litera (t) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 definește noțiunea de „perioadă de asigurare”. Din formularea articolului 1 litera (t) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 reiese că perioadele considerate ca atare sunt echivalente cu perioadele de asigurare și nu este necesar să fie echivalente cu perioadele de contribuție.

(2) Articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 prevede principiul totalizării perioadelor. Acest principiu ar trebui să fie aplicat într-un mod uniform, ceea ce include totalizarea perioadelor care, în temeiul legislației naționale, sunt luate în considerare doar în măsura în care pot da dreptul la prestația în cauză sau o majorează.

(3) Considerentul 10 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 prevede că principiul asimilării anumitor fapte sau evenimente nu ar trebui să interfereze cu principiul totalizării perioadelor.

(4) Este necesar să se garanteze că, în aplicarea principiului totalizării perioadelor, astfel cum se prevede la articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, perioadele de asigurare comunicate ca atare de către un stat membru trebuie să fie acceptate de statul membru care le primește fără ca valoarea acestora să fie pusă la îndoială.

(5) În același timp, este necesar să se recunoască principiul conform căruia statele membre își păstrează competența în determinarea condițiilor naționale pentru acordarea prestațiilor de securitate socială – cu condiția ca aceste cerințe să fie aplicate într-un mod nediscriminatoriu – și să se confirme că acest principiu nu este afectat de principiul totalizării. Un stat membru destinat trebuie, în primul rând, să accepte toate perioadele comunicate ca atare în vederea eliminării obstacolelor potențiale pentru deschiderea unui drept și, în al doilea rând, să determine dacă sunt îndeplinite condițiile naționale speciale.

(6) Definiția „perioadelor de asigurare” prevăzută la articolul 1 litera (t) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 a rămas neschimbată, în comparație cu cea prevăzută la articolul 1 litera (r) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71.

(7) Având în vedere că prezenta decizie are drept obiectiv să ofere certitudine juridică, aceasta ar trebui să se aplice doar cazurilor care fac obiectul unei decizii ulterioare intrării în vigoare a prezentei decizii,

DECIDE:

(1) Toate perioadele de asigurare – fie că sunt perioade de contribuție sau perioade considerate echivalente perioadelor de asigurare în temeiul legislației naționale – sunt cuprinse în conceptul de „perioade de asigurare” în scopul aplicării Regulamentelor (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009.

(2) Toate perioadele realizate în temeiul legislației unui alt stat membru pentru riscul relevant sunt luate în considerare doar prin aplicarea principiului totalizării perioadelor, astfel cum prevăd articolele 6 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și 12 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009. Principiul totalizării prevede ca perioadele comunicate de alte state membre să fie totalizate fără ca valoarea acestora să fie pusă la îndoială.

⁽¹⁾ JO L 166, 30.4.2004, p. 1.

⁽²⁾ JO L 284, 30.10.2009, p. 1.

(3) Totuși, statele membre – după aplicarea principiului totalizării în temeiul punctului 2 – rămân competente în ceea ce privește stabilirea altor condiții proprii de acordare a prestațiilor de securitate socială, ținând cont de articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – cu condiția ca aceste cerințe să fie aplicate într-un mod nediscriminatoriu – iar acest principiu să nu fie afectat de articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004.

(4) Prezenta decizie se aplică doar cazurilor care fac obiectul unei decizii ulterioare intrării sale în vigoare.

(5) Exemplele anexate privind aplicarea practică a punctelor 1, 2 și 3 ale prezentei decizii fac parte din prezenta decizie.

(6) Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Prezenta decizie se aplică începând cu prima zi a celei de a doua luni după publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Președintele Comisiei administrative
Keyina MPEYE

ANEXĂ

EXEMPLE PRIVIND APLICAREA PRACTICĂ A PUNTELOR 1, 2 ȘI 3 ALE PREZENTEI DECIZII**Exemplu privind aplicarea secțiunilor 1 și 2 ale prezentei decizii:**

În temeiul legislației statului membru A, persoana asigurată dispune de 10 ani de perioade de contribuție și de 2 ani de perioade echivalente care, în conformitate cu legislația sa, sunt luate în considerare doar pentru calcul.

În conformitate cu secțiunea 1 a deciziei, trebuie să se comunice statului membru B 12 ani de perioade.

În conformitate cu secțiunea 2 (și considerentul 2) din decizie, statul membru B trebuie să ia în considerare ca atare acești 12 ani de perioade, în scopul totalizării.

Exemplu privind aplicarea secțiunilor 2 și 3 ale prezentei decizii:

În temeiul legislației statului membru A, persoana asigurată are 30 de ani de contribuție legați de „exercitarea efectivă a unei activități profesionale”. Legislația statului membru A prevede, ca o condiție națională de acordare a unei pensii anticipate, că persoana în cauză trebuie să demonstreze cel puțin 35 de ani de contribuție legați de „exercitarea efectivă a unei activități profesionale”.

În temeiul legislației statului membru B, persoana asigurată are 2 de ani de studiu (comunicați ca „perioade echivalente de studiu”) și 3 ani de contribuție legați de „exercitarea efectivă a unei activități profesionale”.

În conformitate cu secțiunea 2 din decizie, statul membru A trebuie să ia în considerare ca atare acești 5 ani de perioade, în scopul totalizării (prima etapă).

Astfel cum se prevede în secțiunea 3 din decizie, statul membru A verifică în continuare dacă sunt îndeplinite celelalte cerințe naționale în temeiul legislației sale (în acest caz „exercitarea efectivă a unei activități profesionale”) și dacă aceste cerințe sunt aplicate într-un mod nediscriminatoriu (a doua etapă).

Având în vedere că nu există decât 3 ani de contribuție legați de „exercitarea efectivă a unei activități profesionale” în statul membru B, cerința în temeiul legislației statului membru A de a avea 35 de ani de „exercitare efectivă a unei activități profesionale” nu este îndeplinită. Plecând de la prezumția că nu există nicio discriminare (indirectă) bazată pe cetățenie, nu trebuie să fie acordată nicio pensie anticipată în temeiul legislației statului membru A.
